یادداشت

جایگاه صنعت نفت در جایزه ملی بهره وری و تعالی سازمانی

سیدعلی صدرالسادات، مدیر منابع انسانی شرکت نفت فلات قاره

جهانی شدن اقتصاد و تبدیل شاخص رقابت پذیری به یکی از عوامل موفقیت سازمان ها در تجارت جهانی، کشورهای مختلف را به این باور رسانده است که لازمه حضور و بقاء در بازارهای منطقه ای، جهانی و داخلی بهبود این شاخص است. استقبال سازمانها از مدل های تعالی سازمانی و استفاده از آنها بعنوان ابزاری برای شناسائی وضعیت موجود و مقایسه خود با سایر سازمانها جهت کاهش فاصله عملکردی با بهترین عملکردها، تأییدی برای این موضوع می باشد. مدل EFQM یکی از مدلهای تعالی است که در این راستا مورد استقبال قرار گرفته است. سیستم های تشویقی و معرفی سازمانهای برتر در کنار سایر عوامل از جمله اجرای مقررات، قوانین و... می تواند عامل ارتقاء بهره وری و کیفیت در سازمانها باشد به همین منظور از سالیان دور جایزه های مختلفی در سطح دنیا مثل دمینیگ، مالکوم بالدریج و... طراحی و به مورد اجرا واقع شده است در ایران نیز جایزه ملی بهره وری و تعالی سازمانی بر مبنای مدل تعالی سازمانی EFQM بعنوان ابزاری مناسب برای این منظور بوده که امکان مقایسه سازمانهای مختلف را فراهم نموده است. این جایزه ملی در روز دوم اسفندماه امسال هفتمین دوره خود را با موفقیت پشت سر گذاشت. از آنجا که نسبت به جایگاه با اهمیت صنعت نفت در اقتصاد ملی و موتور محرکه بودن آن برای عمده صنایع کشور و پیشگامی آن در بسیاری از تحولات صنعتی و حتی غیرصنعتی کشور در صدساله اخیر جای هیچ تردیدی وجود ندارد. شرکت های تابعه صنعت نفت در طول سالهای قبل و بعد از انقلاب اسلامی با استفاده از روش های نو مدیریتی همیشه بعنوان الگو در بسیاری از زمینه ها قرار داشته و بسیاری از سیستم های نوین کشور، ایجاد و رشد و نمو خود در کشور را مدیون این صنعت عظیم می باشند.

ما کجائیم؟

در این مجال بدنبال آسیب شناسی جایگاه این صنعت با همه توانمندی و پیشگامی در ارزیابی ها و ارکان جایزه ملی بهره وری و تعالی سازمانی می باشیم. در ابتدا لازم است به تاریخچه‌ای از شرکت ها و مؤسسات شرکت کننده در این جایزه ملی متکی به آمار ارائه شده توسط مؤسسه مطالعات بهره وری و منابع انسانی از مؤسسات تابعه وزارت صنایع و معادن که در حال حاضر متولی جایزه ملی بهره وری و تعالی سازمانی است بپردازیم.

نتایج اولین دوره جایزه ملی بهره وری در سال ۸۲:

۱۶ شرکت موفق به دریافت گواهی تعهد به تعالی عمدتاً متعلق به وزارت صنایع و دولتی

نتایج ارزیابی سال ۸۳:

۵ شرکت موفق به دریافت تقدیرنامه تعالی گردیدند (از ۱۶ شرکت سال ۸۲)

۲۸ شرکت گواهی تعهد به تعالی (۲ شرکت پتروشیمی اصفهان و پالایش گاز سرخون از صنعت نفت)

نتایج ارزیابی سال ۸۴:

تندیس بلورین (فولاد مبارکه - شرکت ایکو) از وزارت صنایع

تقدیر نامه تعالی ۲۲ شرکت (شرکت پتروشیمی اصفهان - شیراز و پالایش گازسرخون از صنعت نفت)

تعهد به تعالی ۲۵ شرکت (هیچ شرکت نفتی وجود ندارد.)

نتایج ارزیابی سال ۸۵:

سطح تندیس بلورین ۴ شرکت (مجدداً ایران خودرو و فولاد مبارکه)

سطح تقدیر نامه ۱۷ شرکت (فقط پالایش نفت بندرعباس از صنعت نفت)

سطح گواهی تعهد به تعالی سازمانی ۳۴ (مشارکت فقط یک شرکت نفتی)

نتایج ارزیابی سال ۸۶ :

در سطح تندیس مجدداً شرکت های ایران خودرو، سایپا و فولاد مبارکه

در سطح تقدیر نامه ۱۸ شرکت (۲ شرکت پالایش اصفهان و گاز سرخون از صنعت نفت)

در سطح گواهی تعهد به تعالی سازمانی ۶۲ شرکت (۱۲ شرکت نفتی عمدتاً پالایشی و گازی)

نتایج ارزیابی در سال ۸۷:

در سطح تندیس ۷ شرکت مجدداً فولاد مبارکه و ایران خودرو درصدر قرار دارد.

در سطح تقدیر نامه ۴۹ شرکت (۵ شرکت پالایشی و گازی)

در سطح گواهی تعهد ۶۱ شرکت (۱۰ شرکت پالایشی، گازی و پتروشیمی)

نتایج ارزیابی در سال ۱۳۸۸ :

در سطح تندیس اولین بار فولاد مبارکه اصفهان تندیس سیمین

در سطح تندیس بلورین شرکت های تام ایران خودرو، ذوب آهن اصفهان، فولاد خوزستان، سایپا، نیرو محرکه

در سطح تقدیر ۴۰ شرکت (۹ شرکت از صنعت نفت)

در سطح گواهی تعهد به تعالی ۱۰۰ شرکت (۱۵ شرکت از صنعت نفت)

خوشبختانه در سال ۸۸ شرکت نفت فلات قاره ایران و نیز شرکت پایانه های صادرات مواد نفتی و صادرات گاز از شرکتهایی بودند که منحصراً از بخش بالادست صنعت نفت در فرآیند جایزه شرکت نمودند. باتوجه به موارد فوق سؤال این است که آیا اعداد و ارقام ارائه شده گویای جایگاه واقعی صنعت نفت کشور در بهره وری و تعالی است؟ آیا ارزیابی های بعمل آمده نشانگر توفیقات و دستاوردهای شگفت انگیز این صنعت عظیم در همه جنبه ها بویژه در ایجاد توسعه سیستم های نوین مدیریت و تکنولوژی جدید در دهه های گذشته می باشد؟ اگر نیست که به نظر چنین می رسد. مشکل کجاست؟

مشکل از کجاست ؟

نگارنده معتقد است که نباید صنعت نفت را تافته جدا بافته از نظام مدیریت اجرایی کشور فرض نموده و به این بهانه به موضوع توجه کافی نگردیده و اصولاً درمیدان های رقابت داخلی وارد نشویم. با اذعان به اینکه ارزیابی های انجام شده با توجه به سطح و عمق شرکت در نظام خود ارزیابی EFQM و نحوه مشارکت صنعت نفت در آن حق مطلب را ادا ننموده است. لازم است این مشکل را از دو زاویه مورد بررسی قرار دهیم.

الف - بررسی مشکلات درونی صنعت نفت

دراین رابطه سؤال این است که علیرغم حضور فزآینده سازمانهای نفتی در فرآیند ارزیابی جایزه ملی بهره وری و تعالی سازمانی - به گونه ای که در طی ۷ سال مشارکت به ۱۲ برابر رسیده - چرا هیچ یک از سازمانهای نفتی موفق به اخذ تندیس نشده است؟

شاید بعضی دلایل آن بشرح زیر باشد:

۱- هیچکدام از شرکت های اصلی صنعت نفت بطور تمام قد در این رقابت ملی وارد نشده‌اند. ۲- نبود متولی مشخص و عدم برخورد فعال در صنعت نفت با موضوعات مدیریت کیفیت و بهره وری. ۳- اصولاً سیاست و خط مشی خاص و انگیزشی برای شرکت در این نوع رقابت های سازنده توسط وزارت نفت تنظیم نشده و برنامه ای در این خصوص ارائه نشده است. ۴- وزارت نفت هیچگونه نقشی در راهبری و سیاست گذاری و اجرای جایزه ملی بعهده ندارد. ۵- مدیران و کارشناسان نفتی علیرغم همه فعالیتهای انجام شده آشنایی کافی با مدلهای تعالی و بویژه EFQM نداشته و نهایتاً در شناساندن فعالیت های انجام شده اقدام مناسبی صورت نپذیرفته است. ۶- عدم پرداختن کافی به مدلهای تعالی و نهایتاً تربیت ارزیابان در این حوزه. ۷- تمرکز بیش از اندازه صنعت نفت به موضوعات داخلی و عدم حساسیت نسبت به تحولات خارج از حوزه صنعت نفت در صورتی که نوع شرکت های نفتی بین المللی در این فرآیند حضور جدی دارند.

ب - بررسی موانع مشکلات بیرون از صنعت نفت

۱- مؤسسه مطالعات بهره وری و منابع انسانی بدلیل ماهیت آن که سازمانی تابعه وزارت صنایع و معادن (سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران) است. نگاه برون سازمانی آن ضعیف بوده و بطور طبیعی در ارزیابی سازمان های خارج از وزارت صنایع خصوصاً بخش انرژی دچار مشکل است. بطور مثال طبق آمار ویژه نامه جایزه ملی بهره وری و تعالی سازمانی درسال ۱۳۸۸ از مجموع ۱۷۳ ارزیاب ارشد این مؤسسه فقط ۴ نفر دارای سابقه در پتروشیمی (یک بخش از صنعت عظیم نفت) می باشند و از ۲۴۸ ارزیاب منتخب فقط ۱۰ نفر آنان دارای سابقه در صنعت نفت (عمدتاً در بخش پایین دستی نفت) می باشند. ۲- هیچ نماینده ای از وزارت نفت درکمیته ۲۲ نفری راهبری این جایزه ملاحظه نمی شود (درحالیکه حداقل ۵ نفر از وزارت صنایع در آن حضور دارند.) از ۱۰ نفر عضو کمیته تخصصی جایزه هیچکدام نفتی نیستند و در کمیته داوران و کمیته علمی هم هیچگونه حضوری از متفکران و صاحب نظران نفتی و یا درارتباط با صنعت نفت یافت نمی شود و این امر بر روائی قضاوت جامع مدیریت این مؤسسه در قالب ساز و کار جایزه ملی از حیث فنی در حوزه نفت می کاهد. ۳- اصولاً مکانیزم گروه بندی مناسبی جهت شرکتها و سازمانها برقرار نگردیده است. همانگونه که می دانیم کلیه شرکتها در دو بخش خدمات و ساخت و تولید تقسیم شده و بخش ساخت و تولید به دو بخش شرکتهای کوچک، متوسط و بزرگ تقسیم گردیده اند. (در سالجاری بخش بهداشت و درمان از سایر بخشهای خدماتی منفک گردید و به صورت مستقل مورد ارزیابی قرار گرفت.) در حالیکه بخش نفت و گاز نیز قابلیت انفکاک از سایر بخش های ساخت و تولید را دارا بوده به گونه ای که شرکتهای فعال در بخش نفت و گاز باتوجه به حجم و اندازه و نوع خاص فعالیت با شرکتهایی نظیر تولید تایر، صنایع کاشی و... مقایسه نگردند؟

حال چه باید کرد؟

به نظر می رسد درحوزه نگاه درونی باید با آسیب شناسی نسبت به ضعف ها شناخت پیدا کرد و با جدیت نسبت به رفع آنها بپردازیم. متولیان سیاست گذاری وزارت نفت باتوجه به اهداف قانون برنامه چهارم توسعه در ارتباط با بهره وری و رشد GDP کشور در این حوزه باید وارد عمل شوند و ضمن حضور فعال در مدیریت و فرآیند جایزه با تهیه سیاست ها و ضوابط و معیارهای مناسب اسباب حضور فعال و موفق بخش های مختلف صنعت نفت را فراهم آورند تا حرکت این صنعت در تعالی و سرآمدی هم برای کارکنان و مدیران صنعت و هم برای مردم و مسئولین کشور ملموس و محسوس تر گردیده انگیزه بیشتری برای توسعه ایجاد نماید. در حوزه نگاه بیرونی باید به نحوی موضوع پیگیری شود که حتی المقدور مؤسسه متولی این امر در جایگاه مناسب تری قرار گیرد تا بتواند صفت ملی را بخوبی واجد باشد و در حالیکه این جایگاه تغییر نکند، صنعت نفت به گونه ای در ارکان آن مشارکت نماید تا بتواند موجب تقویت آنها گردیده و نهایتاً در راه ارزیابی صحیح این صنعت پایه ای و اساسی کشور و نیل به رشد و تکامل آن قدمی جدی برداشته شود. ناگفته پیداست که نگارنده قصد نادیده گرفتن زحمات عزیزان متولی جایزه ملی بهره‌وری و تعالی سازمانی را طی این سالها ندارد بلکه نکات ذکرشده در جهت تقویت این امر ملی و مشارکت سازنده تر صنعت نفت در آن می باشد. امید که مورد توجه قرار گیرد.

نقد یک کارشناس نفتی بر یک سرمقاله و توضیحات دانش نفت

چالش سرمایه گذاری در نفت

دانش نفت: پویا نعمت اللهی- در شماره ی اخیر نشریه‌ی وزین دانش نفت یادداشتی به قلم مدیرمسئول محترم با عنوان در باب اظهارات جدید وزیر نفت؛ سرمایه گذاری در نفت و نویدهای جدید منتشر شده است.

متاسفانه مدیرمسئول محترم در هنگام نوشتن یادداشت، مسیر نامشخصی را برای مطلب خود انتخاب کرده است. از یک طرف از ضرورت سرمایه گذاری های کلان در بخش نفت کشور یاد کرده و از طرف دیگر موضوع مخازن مشترک با کشورهای همسایه را مطرح نموده و به صورت تلویحی از موفقیت های کشورهای همجوار صحبت می کنند. به عنوان کسی که سال هاست عملکرد وزارت نفت را زیر نظر گرفته و آمارهای رسمی و غیررسمی مربوطه را ثبت می کند، چاره ای ندارم جز این که مدیرمسئول محترم را در مظان اتهام سفارشی نویسی و یا حداقل ساده انگاری قرار دهم. حال که چنین ادعایی مطرح شده، چه مستنداتی برای اثبات آن وجود دارد؟

همان گونه که می دانیم، تامین مالی در بخش های مختلف صنعت نفت از چند جهت حائز اهمیت است:

اول از بابت حفظ و نگهداری توان تولید (با توجه به کاهش مستمر تولید حوزه)، دوم از بابت لزوم استمرار روند افزایش ظرفیت تولیدو سوم از بابت ضرورت توسعه ی عملیات و ظرفیت سازی در بخش های پایین دستی نفت. نگارنده بر خلاف مدیرمسئول محترم، نگاه خوشبینانه ای به مقوله ی سرمایه گذاری در بخش نفت ندارم. در ابتدا و از منظر واقعیت های فنی و اقتصادی کاملاً مبرهن است که کشورهایی نظیر ایران نبایستی برای سرمایه گذاری در امور نفتی خود، چشم به منابع داخلی خود داشته باشند. این کشورها اولویت تامین مالی در این بخش را به طور عمده در قالب منابع مالی خارجی (وبالطبع روش های مربوطه نظیر بای بک، فاینانس، مشارکت در تولید و ...) در نظر می گیرند. بدیهی است منابع مالی داخلی می بایستی صرف امور دیگری در بدنه ی اقتصاد کشور گردد (هرچند این منابع داخلی هم به نوعی از محل همان درآمدهای نفتی حاصل شده اند!) به عبارت دیگر صرف نظر از مسائل عمومی و مبتلا به اقتصاد کشور، روش‌های تامین مالی خارجی به عنوان الگوی غالب جذب سرمایه در بخش نفت و گاز مطرح هستند. نگاهی به کشورهای نفتی بیندازیم. این کشورها از آمارهای جذب سرمایه ی خارجی به عنوان یکی از موفقیت های خود یاد می کنند.

اگر سخنان وزیر محترم نفت را در خصوص روش های داخلی جذب سرمایه در بخش نفت ملاحظه کنیم، آن گاه می توان این گفته را به نوعی به مثابه ی عدم توفیق کشور در جذب سرمایه های خارجی تلقی نمود. وزیر محترم اعلام کرده اند که کشور تا ۵ سال آینده به مبلغ ۳۰۰ میلیارد دلار سرمایه گذاری نیاز دارد که به طور متوسط معادل سالانه ۶۰ میلیارد دلار است.

ایشان از جمله سیاست های پیش بینی شده برای تامین مالی به موارد زیر اشاره کرده اند:

-اعتبارات جاری و کوتاه مدت برخوردار از ضمانت های لازم

-استفاده از صندوق های سرمایه گذاری

-انتشار اوراق مشارکت

-جذب منابع و سرمایه های خارجی ایرانیان خارج از کشور

-ابزارهای پولی و مالی در راستای تامین مالی

اگر واقعاً چنین برنامه هایی در دستور کار باشد و صرف نظر از شعاری بودن یا نبودن این برنامه ها، متاسفانه باید اعتراف کرد که عملکرد وزارت نفت در جذب سرمایه از محل منابع داخلی، احتمالاً به همان سرنوشت منابع خارجی دچار خواهد شد. نیازهای آتی سرمایه گذاری در صنعت نفت، چیزی نیست که با توصیه های اخلاقی قابل حصول باشد (همچنان که عملکرد این وزارتخانه در بخش منابع مالی خارجی به هیچ عنوان تکافوی نیازهای فعلی و آتی صنعت نفت را نکرده و نخواهد کرد). در بخش منابع داخلی اخیراً با تصویب آیین نامه اجرایی بند ۷ ماده واحده ی قانون بودجه ی ۱۳۸۸، مقرر است که ماهانه ۳ درصد از درآمد نفت برای توسعه ی پارس جنوبی اختصاص یابد. بدین ترتیب برای تامین مالی طرح های استخراج و تولید نفت و گاز از این میدان، بانک مرکزی موظف می شود که ماهانه معادل سه درصد ارزش نفت خام تولیدی را به صورت علی الحساب به حساب شرکت ملی نفت ایران نزد آن بانک واریز کند. با اجرایی شدن این آیین نامه و با فرض این که سالانه یکصد میلیارد دلار ارزش نفت خام تولید شده ی کشور باشد، آن گاه سالانه فقط سه میلیارد دلار از این محل برای توسعه ی پارس جنوبی اختصاص خواهد یافت (تاکید می کنم که این رقم صرفاً جهت روشن شدن موضوع است و نه رقم واقعی فروش نفت)

در عین حال در اواسط بهمن ماه هم اعلام شد که وزارت نفت برای سال آینده برنامه ای برای انتشار ۸ میلیارد یورو اوراق قرضه ی ارزی پیش بینی کرده است (۵ میلیارد دلار برای شرکت ملی نفت و یک میلیارد دلار برای هرکدام از شرکت های گاز و پتروشیمی و پالایش و پخش)

نکته ی جالب این که دولت تضمین بازپرداخت این اوراق را برعهده ی شرکت های منتشرکننده ی آن گذاشته است.

خبر دیگری هم که حاکی از تدوین سه سناریو برای سرمایه گذاری در صنعت نفت هم بود، قابل توجه می نماید. در این سناریوها به ترتیب ۲۵ میلیارد؛ ۱۹ میلیارد و بالاخره ۱۲ میلیارد دلار سرمایه گذاری در بخش نفت جذب خواهد شد. عضو کمیسیون انرژی که این خبر به نقل از او ذکر شده، توضیحی در مورد منبع این سرمایه ها (داخلی یا خارجی) نداده است. بحث در خصوص این سناریوها برای خود حکایت مفصلی دارد که از حوصله ی این مقال خارج است. به هر روی آن چه می توان نتیجه گرفت این که دولت در امر سرمایه گذاری در صنعت نفت، ناموفق بوده و بعید است بتواند با حربه ی سرمایه های داخلی به جنگ چاه های نفت برود

پاسخ دانش نفت: احمد مددی- از آقای پویا نعمت اللهی به دلیل توجه به مطالب نشریه دانش نفت قدردانی می کنیم. اما در مورد پاسخ ایشان به سر مقاله شماره ۲۱۳ دانش نفت- یکشنبه ۲ اسفند ۱۳۸۸- ذکر نکاتی را به منظور تنویر افکار عمومی ضروری می دانیم.

۱- نشریه دانش نفت به عنوان تنها هفته نامه تخصصی صنعت نفت ایران که بدون هیچ گونه حمایت مالی از بخش دولتی و به صورت خصوصی منتشر می شود، از بدو انتشار تلاش کرده به دلیل استقلال مالی از وزارت نفت، استقلال محتوایی خود را نیز حفظ کند و به همین دلیل انتشار مطالب انتقادی در نشریه دانش نفت، نه یک تابو، بلکه یک اصل رسانه ای است که همواره بر اجرای آن تاکید داشته ایم. مروری بر ۲۱۴ شماره از نشریه دانش نفت که تاکنون منتشر شده و در دسترس عموم قرار گرفته نشان می دهد که نشریه دانش نفت همواره خود را موظف به نقد منصفانه عملکردها می داند؛ اصلی که طبیعتاً یک نشریه دولتی نمی‌تواند چندان به آن وفادار باشد و صرفاً وظیفه ای همچون روابط عمومی پیدا می کند. بسیاری از مخاطبان دانش نفت، عامل اصلی علاقه خود به این نشریه را وجود همین روحیه انتقادی نسبت به مسایل مختلف در نشریه دانش نفت می دانند. البته از یک نشریه تخصصی نمی توان انتظار داشت که همچون ژورنالیسم زرد و عامه پسند عمل کند و برای جذب مخاطب بیشتر همه نقاط قوت را زیر سؤال ببرد و نقاط ضعف را برجسته سازد. خاستگاه و مخاطبان یک نشریه تخصصی که در یک خانواده بزرگ اما با رویکرد مشخص همچون نفت توزیع می شود با سایر نشریات متفاوت است. سیاست دانش نفت پیگیری نقد منصفانه و مشفقانه با دیدگاه حمایتی است که حاصل آن رشد و بالندگی هرچه بیشتر صنعت نفت باشد اما گویا برخی تصور می کنند هر نشریه ای که بیشتر، نقد از -نوع تخریب- انجام دهد، مستقل تر است؛ بدون آنکه به زیانهای عمده این رویکرد تخریبی، در خانواده بزرگ نفت توجه کنند.

۲- نویسنده محترم، سر مقاله دانش نفت را به سفارشی نویسی و ساده انگاری و انتخاب مسیر نامشخص برای مطالب خود متهم کرده است اما مطالعه مجدد سرمقاله نشان می دهد که مسیر سر مقاله مشخص است و همانگونه که از تیتر مطلب بر می آید به اظهارات اخیر وزیر محترم نفت در مورد سرمایه گذاری در نفت می پردازد. اما گویا نویسنده نقد فوق، خود مسیر نامشخصی را برای مطلب خویش انتخاب کرده و بدون هیچ گونه نتیجه گیری، نقد خود را خاتمه داده و در نهایت مشخص نشده که هدف از نوشتن این نقد چیست و آن مستنداتی که ادعا کرده برای اثبات سفارشی نویسی و ساده انگاری دانش نفت ارائه می دهد کجاست؟ آقای نعمت اللهی در مطلب خود صرفاً بر ضرورت جذب سرمایه گذاری خارجی و فقدان آن در اظهارات وزیر نفت در مورد سرمایه گذاری داخلی تاکید کرده و مشخص نکرده که این مسأله چه ارتباطی با سر مقاله دانش نفت دارد چرا که سر مقاله دانش نفت صرفاً به موضوع اظهارات اخیر وزیر نفت در مورد سرمایه گذاری داخلی تاکید کرد و از نویدهای تازه وزیر استقبال کرده است. طبیعتاً سر مقاله ای با حجم کوتاه، محملی برای نقد کارشناسی و تفصیلی این موضوع نیست اما آنچه مسلم است این است که از هر گونه تلاشی برای افزایش سرمایه گذاری در نفت از هر طریقی باید استقبال کرد و بعید می دانیم هیچ فرد دلسوزی در صنعت نفت، این موضوع را انکار کند و آنچه در سر مقاله دانش نفت مورد توجه قرار گرفته استقبال ازنفس موضوع ارائه طرحهای جدید برای افزایش سرمایه گذاری در نفت است که وزیر نفت دولت دهم از بدو آغاز به کار خود پیگیریهای فراوانی در این زمینه انجام داده تا خلاء جذب سرمایه گذاری خارجی جبران شود. آیا در نفس این پیگیری ها و مثبت بودن ارائه این طرحها تردیدی دارید؟

۳- آقای نعمت اللهی در مطلب خود از عدم توفیق کشور در جذب سرمایه های خارجی سخن گفته و تلاش وزیر نفت برای بهره گیری از روشهای داخلی جذب سرمایه را نشانه ای از آن عدم توفیق ذکر کرده است اما به نظر نمی‌رسد این موضوع، کشف بزرگی باشد چرا که در شرایط فعلی تحریم های اقتصادی، همگان می دانند که جذب سرمایه های خارجی با چالش مواجه شده است. در چنین شرایطی آیا نباید از هرگونه تلاشی برای افزایش سرمایه گذاری داخلی در صنعت نفت استقبال کرد؟

۴- ما نیز بر این اعتقادیم که سرمایه گذاری داخلی هیچگاه نمی تواند جایگزین سرمایه گذاری خارجی شود و سرمایه گذاری خارجی ضرورتی انکار ناپذیر برای توسعه صنعت نفت ایران است. طی ماههای اخیر این ضرورت به شیوه های مختلف در نشریه مورد بررسی قرار گرفته و همانگونه که مروری بر آرشیو نشریه اثبات می کند هیچ رسانه ای در حوزه نفت به اندازه دانش نفت به ضرورت جذب سرمایه گذاری خارجی در صنعت نفت نپرداخته است. اما آنچه در سر مقاله شماره ۲۱۳ دانش نفت آمده صرفاً مربوط به نویدهای وزیر نفت در مورد سرمایه گذاری داخلی در نفت بوده و نه سرمایه گذاری خارجی.

۵- نشریه دانش نفت از هرگونه نقدی استقبال می کند چرا که اعتقاد داریم با توسعه فضای گفتمان در نشریه ای تخصصی همچون دانش نفت و طرح نظرات گوناگون می توانیم به رفع مشکلات و معضلات صنعت نفت امیدوار باشیم. امید است از بطن این نقدها و تفسیرها راهکارهای مثبتی در جهت اعتلای این صنعت استراتژیک ارائه گردد.

-آقای پویا نعمت اللهی از کارشناسان و نویسندگان شاغل در صنعت نفت می باشند.

مناقصه ها، مزایده ها و آگهی های صنعت نفت در «دانش نفت»

دانش نفت: شرکت‌های مناقصه‌گذار همواره از اینکه پیمانکاران برای دریافت اسناد مناقصه به آنها مراجعه نمی‌کنند دلخورند و شرکت‌کنندگان در مناقصه نیز از اینکه آگهی‌های مربوطه را نمی‌بینند شکوه می‌کنند. روند جدید توزیع آگهی‌ها از طریق وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی صورت می‌گیرد و شدت این گلایه‌ها را بیشتر کرده است چرا که گاهی اوقات آگهی‌های تخصصی صنعت نفت به روزنامه‌هایی فرستاده می‌شود که هیچ ارتباط و سنخیتی با این صنعت ندارند و فقط باعث کاهش تعداد مخاطبین آگهی‌ها می‌شود. هفته‌نامه "دانش نفت" در این رابطه قصد دارد با انتشار گزیده و چکیده آگهی‌های مزایده و مناقصه شرکت‌های تابعه وزارت نفت به صورت رایگان در یک صفحه در حد توان خود به حل این مشکل کمک کند. گفتنی است؛ این آگهی‌ها در سایت اینترنتی هفته‌نامه «دانش نفت» به آدرس www.daneshenaft.ir قابل رویت است.

پتروشیمی

نام شرکت: پتروشیمی فجر
موضوع: عملیات شمع کوبی و اجرای فونداسیون دکل DV۰.۷۰ خط ۱۳۲ کیلوولت
تلفن تماس: ۷-۵۱۰۰۱-۰۶۵۲۲۶
آدرس شرکت: منطقه ویژه اقتصادی بندر امام خمینی سایت چهار
سایت اینترنتی WWW.FAJRCO.COM

نام شرکت: پتروشیمی بندر امام
موضوع: خرید تیوب های CONVECTION کوره های واحد الفین
تلفن تماس: ۲۴۳۵-۰۶۵۲۲۵۵
آدرس شرکت: خوزستان بندر امام خمینی مجتمع پتروشیمی بندر امام ساختمان دفتر مرکزی امور پیمانها اتاق ۱۱۵
سایت اینترنتی WWW.BIPC.ORG

نام شرکت: پتروشیمی بندر امام
موضوع: خرید تجهیزات رستورانی
تلفن تماس: ۲۴۳۵-۰۶۵۲۲۵۵
آدرس شرکت: خوزستان بندر امام خمینی مجتمع پتروشیمی بندر امام ساختمان دفتر مرکزی امور پیمانها اتاق ۱۱۵
سایت اینترنتی WWW.BIPC.ORG

نام شرکت: پتروشیمی بندر امام
موضوع: اجرای عملیات زنگ زدایی وو رنگ آمیزی خطوط و تجهیزات فلزی واحدهای CF و NF و OL
تلفن تماس: ۲۴۳۵-۰۶۵۲۲۵۵
آدرس شرکت: خوزستان بندر امام خمینی مجتمع پتروشیمی بندر امام ساختمان دفتر مرکزی امور پیمانها اتاق ۱۱۵
سایت اینترنتی WWW.BIPC.ORG

نام شرکت: پتروشیمی بندر امام
موضوع: خرید ۳ دستگاه هیدروژن آنالایزر
تلفن تماس: ۲۴۳۵-۰۶۵۲۲۵۵
آدرس شرکت: خوزستان بندر امام خمینی مجتمع پتروشیمی بندر امام ساختمان دفتر مرکزی امور پیمانها اتاق ۱۱۵
سایت اینترنتی WWW.BIPC.ORG

نام شرکت: پتروشیمی بندر امام
موضوع: خرید ۱۹ دستگاه ONLINE CONDUTIVITY آنالایزر
تلفن تماس: ۲۴۳۵-۰۶۵۲۲۵۵
آدرس شرکت: خوزستان بندر امام خمینی مجتمع پتروشیمی بندر امام ساختمان دفتر مرکزی امور پیمانها اتاق ۱۱۵
سایت اینترنتی WWW.BIPC.ORG

گاز

نام شرکت: شرکت گاز استان ایلام
موضوع: اجرای خط تغذیه به شهرستان بدون فاز A
تلفن تماس: ۰۸۴۱-۲۲۳۵۸۲۴
آدرس شرکت: ایلام بلوار حجت الاسلام تعمیر کاری چهارراه فرهنگیان شرکت گاز استان ایلام
سایت اینترنتی WWW.SHANA.IR

نام شرکت: شرکت گاز استان ایلام
موضوع: اجرای خط تغذیه شهرستان بدره فاز B
تلفن تماس: ۰۸۴۱-۲۲۳۵۸۲۴
آدرس شرکت: ایلام بلوار حجت الاسلام تعمیر کاری چهارراه فرهنگیان شرکت گاز استان ایلام
سایت اینترنتی WWW.SHANA.IR

نام شرکت: گاز استان تهران
موضوع: قرائت کنتور و توزیع صورتحساب مشترکین گاز منطقه ۲ و ۷ گازرسانی تهران
سایت اینترنتی WWW.NIGC-TPGC.IR

نام شرکت: گاز استان ا صفهان
موضوع: فروش لوله های اسقاطی فلزی در سایزهای مختلف
سایت اینترنتی WWW.NIGC-ISFAHAN.IR

نام شرکت: شرکت گاز استان اردبیل
موضوع: پروژه گازرسانی به خط تغذیه(شبکه ۲۵ پوندی، شهر مرادلو به صورت PC
تلفن تماس: ۰۴۵۱-۷۷۴۳۷۸۳
آدرس شرکت: اردبیل شهرک کارشناسان ساختمان مرکزی شرکت گاز استان اردبیل طبقه چهارم اتاق شماره ۴۱۲
سایت اینترنتی WWW.SHANA.IR

نام شرکت: گاز استان یزد
موضوع: خرید کنتور توربینی
سایت اینترنتی WWW.SHANA.IR

نفت

نام شرکت: شرکت پایانه های نفتی ایران
موضوع: راهبری، بهره برداری و تعمیرات اساسی نیروگاههای پایانه‌های نفتی ایران در جزیره خارگ به صورت یک مرحله ای و UNIT RARE
تلفن تماس: ۸۸۵۳۴۵۲۴
آدرس شرکت: تهران میدان آرژانتین اول خ بیهقی ر وبروی شهروند پلاک ۲۸ طبقه همکف
سایت اینترنتی WWW.SHANA.IR

نام شرکت: مدیریت اکتشاف
موضوع: تهیه مقاطع نازک میکروسکپی و ارائه خدمات تکنسین اسلاید ساز سرچاه
تلفن تماس: ۸۲۷۰۳۲۱۲
آدرس شرکت: تهران ونک ابتدای خیابان سئول بن بست یکم ساختمان مدیریت اکتشاف طبقه دوم
سایت اینترنتی WWW.SHANA.IR

نام شرکت: شرکت پایانه های نفتی ایران
موضوع: خریداری INLETSAMPLING CABINET SYSTEM ازمایشگاهی
تلفن تماس: ۸۸۵۳۶۲۰۲
آدرس شرکت: تهران میدان آرژانتین ابتدای خیابان بیهقی پلاک ۲۸ طبقه اول اداره خرید و خدمات کالا

نام شرکت: شرکت پایانه های نفتی ایران
موضوع: انتخاب پیمانکار برای استفاده از خدمات پروازی شرکتهای هواپیمایی کشور به صورت یک مرحله ای
تلفن تماس: ۸۸۵۳۶۲۰۲
آدرس شرکت: تهران میدان آرژانتین ابتدای خیابان بیهقی پلاک ۲۸ طبقه اول اداره خرید و خدمات کالا

نام شرکت: شرکت ملی نفت ایران
موضوع: تعمیر پیست دو و میدانی مجموعه ورزشی تهرانسر
تلفن تماس: ۶۶۱۵۲۵۳۶
آدرس شرکت: تهران تقاطع خیابانهای حافظ و رودسر ساختمان مرکزی جدید شرکت ملی نفت ایران طبقه ۱۲ اتاق ۱۲۰۳

پالایش و پخش

نام شرکت: شرکت ملی پخش فرآورده های نفتی منطقه چابهار
موضوع: واگذاری حجمی اداره امور انبار نفت ناحیه ایرانشهر
تلفن تماس: ۶-۳۳۳۹۹۸۴-۰۵۴۵
آدرس شرکت: چابهار- انتهای بلوار صیاد شرکت ملی پخش فرآورده های نفتی ایران منطقه چابهار
سایت اینترنتی WWW.NIOPDC.IR

نام شرکت: شرکت پالایش نفت تهران
موضوع: خرید یک دستگاه پلت فرم دیزلی خود حرکت
آدرس شرکت: تهران ابتدای جاده قدیم قم شرکت پالایش نفت تهران دفتر تدارکات و امور کالا
سایت اینترنتی WWW.SHANA.IR

نام شرکت: شرکت ملی پخش فرآورده های نفتی منطقه چابهار
موضوع: واگذاری حجمی اداره امور جایگاه شرکتی چابهار
تلفن تماس: ۶-۳۳۹۹۸۴-۰۵۴۵
آدرس شرکت: چابهار- انتهای بلوار صیاد شرکت ملی پخش فرآورده های نفتی ایران منطقه چابهار
سایت اینترنتی WWW.NIOPDC.IR